

דן רביב, שגרם לחידוש החשוב היחידי בטלוויזיה הישראלית בזמן האחרון, מספר על דרך הכנת התוכנית, תקופת עבודתו ככתב בושינגטון, החינוך של ילדותיו בארצות הברית בהשוואה לישראל וחוסר הפידגון מצד עמיתיו

ראיינה שרית ישי

„אני גומר מוקדם בבוקר את השיבה ביני ובין עצמי, עם חבר מערכת נוסף, שעמו לבד.”

„אני חוזר הביתה ב־3 לפנות בוקר, יושב במיטבה, אוכל גלידה ואין לי עם מי לדבר.”

„אחרי הראיון עם פינקלשטיין, לולא היינו מנכפכים אנשים מהאולפן, זה היה מגיע לאלומות גופנית.”

„כמה מעמית, החליטו בתקופה של לחצים שהם עולים על תקן של קדוש מעונה ונרדף פוליטי.”

„החיקשורח האמריקאית מלאה יהודים צעירים, המילה ישראל, פותחת לך אח כל הדלחות.”

„אחד הכתבים הבכירים לחץ את ידי ואמר שאדע שהתוכנית, לפי נסיונו, חתיה כישלון חרוץ.”

„עמיתתי הבטיחו לי

שיאני איכשל!

כתב בית-מישפט וכתב מוניציפאלי. על רקע חילוקי-דיעות עזב את העיתון לטובת הרדיו. שם אומץ עלידי לאה מורח והפיק את התוכנית. בית אבי. מאוחר יותר הצטרף ליעקב בן-הרצל, חיים יבין ואלמל רם וביחד עשו את התוכנית. יום ביישוב הוא היה הזוטר והפעלתן. כדבריו. עשה את כל העבודה הקשה. כולל תחקיר, כד ששלושת הגדולים יגיעו ורק יתרמו או קולם לשידור עצמו. הוא זכה במיכרוז ככתב השעה העברי של ה-בי-בי-סי, עד שבהחלטת פרלמנט בוטלה התוכנית בשנת 1968. אז ניגן

כמעט בכל תחום במיסגרת הטלוויזיה הישראלית. רביב (41) אבא לשרון (14) וקרן (11) ונשוי לנורית, עורכת-דין למיסוי בינלאומי. הוא נולד בירושלים והוא בוגר בית-הספר תחכמוני. את הקאריירה העיתונאית שלו החל ב.ידיעות אחרונות. שם החליט העורך, דב יודקובסקי, להפוך אותו עיתונאי, למי הספר. הוא החל ככתבן המקבל הודעות עבור הכתבים, אחר-כך ישב בארכיון וגזר תצלומים לתיוק והיה גם נער-שליח בין חדר-החדשות והדמוס. כאשר הלועל בדרגה הפך כתב לענייני ביוב במרובינציה.

אקטואליים בסיומו של יום-תוכניות, בין שני אישים - חלקם בבחינת. סקופים - מרתק ומחדש. אם הצליח דן רביב להביא לידי כך, שאנשים יאחרו ללכת לישון בגלל העי-מותים המובאים בתוכניתו. סימן שהצליח. והוא הצליח. דומה כי העימות בין אותו מאשיסט ישראלי, מינקלשטיין מנצרת-עילית, ובין המסיכולוג הערבי מנצרת-הערבית, עשה לחברה הישראלית יותר מאלף מאמרי מערכת. דן רביב היה כתב הטלוויזיה בושינגטון במשך ארבע שנים. קודם לכן הספיק לעסוק

מאז שחזר מושינגטון, לפני כחמישה חודשים, הצליח דן רביב לחולל מהפך בטלוויזיה הישראלית. לאלה שחדלו לתלות תיקוות בטלוויזיה, ושהתיימשו מן הציפיה למצוא בה חידוש מרענן או חריגה מהשיגרה, הוכיח דן רביב שבעזרת דמיון, תושייה, רצון-טוב וכישרון עיתונאי, אפשר גם לנסוך רוח מרעננת בטלוויזיה הישראלית, הקופאת לרוב על שמריה. תוכניתו של רביב, כותרת לילה היא, ללא ספק, הגולה שבכותרת מישדרי הטלוויזיה. העימות, הנערך בנושאים